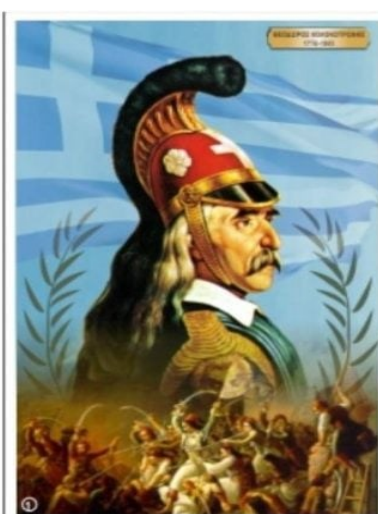

Οι ήρωες για την Θρησκεία, την Πατρίδα και την Οικογένεια.

του Χρήστου Μπολώση.

Πλησιάζει η επέτειος της 25ης Μαρτίου του 1821 και τέτοιες ημέρες θα δούνε στο φως της δημοσιότητας διάφορα φαιδρά δημοσιεύματα, τα οποία σκοπό θα έχουν να αποδομήσουν και να απαξιώσουν τους ήρωες του 1821.

Ουδείς ισχυρίζεται ότι οι ήρωες αυτοί ήταν 'Άγιοι. Ήταν και αυτοί άνθρωποι με τις αδυναμίες τους και τα ελαττώματά τους. Μα πάνω απ' όλα, ήταν Έλληνες (αυτό είναι που ενοχλεί την προοδευτικάντζα) και η ιδιότητά τους αυτή υπερέχει των όποιων ελαττωμάτων τους, διότι αυτοί βλέπετε πολεμούσαν για του Χριστού την πίστη τη Αγία και της Πατρίδος την Ελευθερία και αυτό δεν καταπίνεται εύκολα από τους νεοταξίτες, που πάνω απ' όλα, θέτουν τα δικαιώματα των ΛΟΑΤΚΙ+, ενώ οι ήρωες του '21 έθεταν την Πατρίδα, την Θρησκεία και την Οικογένεια, θεσμούς τους οποίους πολεμούν με λύσσα οι αριστερόστροφοι και δυστυχώς, όχι μόνον.

Διότι στην τελευταία ψηφοφορία για τον περίφημο νόμο για τους ομοφυλοφίλους, για την ψήφιση του οποίου ο κ. πρωθυπουργός ανέκραξεν: «Σκοπός επευτεύχθει» ή κάτι τέτοιο, είδαμε πολλούς γιαλαντζί δεξιούς να προδίδουν το παρελθόν τους για να διατηρήσουν τη καρεκλίτσα τους, όπως είδαμε και την κα Πρόεδρο της Δημοκρατίας να διασκεδάξει με γνωστούς ΛΟΑΤΚΙ αστέρες, για την ψήφιση του νόμου, λες και ότι

μ' αυτόν, λύθηκαν όλα τα Εθνικά μας θέματα, η Τουρκία σταμάτησε να διεκδικεί την πλατειά Συντάγματος με τις παρόδους της, τα Σκόπια σταμάτησαν να αυτοονομάζονται σκέτο «Μακεδονία» και οι Αλβανοί, απελευθέρωσαν του Φρέντι Μπελέρη. Α, με την ευκαιρία ξαναείδαμε και τον σύντροφό της (αλλιώς τον λέγαμε παλιά. Να δεις πώς τον λέγαμε;... Τέλος πάντων θα τον θυμηθώ) της κας ΠτΔ που τον είχαμε χάσει. Κάτι είναι κι' αυτό και προσμετράται στα συν του περίφημου νόμου.

Εμείς σήμερα θα σας θυμίσουμε λόγια τριών απ' αυτούς του «ξυπόλητους», όπως τους είχε χαρακτηρίσει γνωστός και πρόσβαρος πολιτικός.

Και αρχίζουμε με το μπάρμπα Γιάννη Μακρυγιάννη, τον οποίο όταν τους συμφέρει οι κομμουνιστές και οι άλλες δημοκρατικές δυνάμεις, τον παρουσιάζουν ούτε λίγο ούτε πολύ ως μέλος του κόμματος, ενώ διαφορετικά ως συνεργάτη του Παπαδόπουλου και καρφί του Ιωαννίδη...

Ιωάννης Μακρυγιάννης:

- «Και είπαν οι άθρησκοι που εβάλαμεν εις τον σβέρκο μας να μη μανθάνουν τα παιδιά μας Χριστόν και Παναγίαν, διότι θα μας παρεξηγήσουν οι ισχυροί. Και βγήκαν ακόμη ν' α ποτάξουν την Εκκλησίαν, διότι έχει πολλήν δύναμη και την φοβούνται. Και είπαν λόγια άπρεπα για τους παπάδες. Εμείς με σκιάν μας τον Τίμιον Σταυρόν, επολεμήσαμεν ολούθε, σε κάστρα, σε ντερβένια, σε μπογάζια και σε ταμπούργια. Και αυτό ο Σταυρός μας έσωσε. Μας έδωσε την νίκην και έχασε (=οδήγησε στην ήττα) τον άπιστον Τούρκον. Τόση μικρότητα στον Σταυρόν και σωτήρα μας! Και βρίζουν οι πουλημένοι εις τους ξένους και τους παπάδες μας, τους ζυγίζουν άνανδρους και απόλεμους. Εμείς τους παπάδες τους είχαμε μαζί εις κάθε μετερίζι, εις κάθε πόνον και δυστυχίαν. Όχι μόνον δια να βλογάνε τα όπλα τα ιερά, αλλά και αυτοί με ντουφέκι και γιαταγάνι, πολεμώντας σαν λιοντάρια. Ντροπή Έλληνες!»

Θεόδωρος Κολοκοτρώνης:

- «Είναι θέλημα Θεού. Είναι κοντά μας και βοηθάει, γιατί πολεμάμε για την πίστη μας, για την πατρίδα μας, για τους γέρους γονιούς, για τα αδύνατα παιδιά μας, για τη ζωή μας, τη λευτεριά μας... Και όταν ο δίκαιος Θεός μας βοηθάει ποιός εχθρός μπορεί να μας κάνει καλά;».

- «Όταν αποφασίσαμε να κάμωμε την Επανάσταση δεν εσυλλογισθήκαμε ούτε πόσοι είμεθα, ούτε πως δεν έχουμε άρματα, ούτε ότι ο Τούρκος βαστούσε τα κάστρα και τας πόλεις, ούτε κανέναν φρόνιμος μας είπε “πού πάτε εδώ να πολεμήσετε με σιταροκάραβα βατσέλα”, αλλά ως μια βροχή έπεσε εις όλους μας η επιθυμιά της ελευθερίας μας και όλοι και ο κλήρος μας και οι προεστοί και οι καπεταναίοι και οι εκπαιδευμένοι και οι έμποροι, μικροί και μεγάλοι, όλοι εσυμφωνήσαμε εις αυτόν τον σκοπό και εκάμαμε την Επανάσταση».

Λασκαρίνα Μπουμπουλίνα.

- «Έχασα τον σύζυγό μου. Ευλογητός ο Θεός! Ο πρεσβύτερος υιός μου έπεσε με τα όπλα ανά χείρας. Ευλογητός ο Θεός! Ο δεύτερος και ο μόνος υιός μου, δεκατετραετής την ηλικία μάχεται μετά των Ελλήνων και πιθανώς να εύρη ένδοξον θάνατον. Ευλογητός ο Θεός! Υπό την σημαία του Σταυρού θα ρεύση επίσης το αίμα μου. Ευλογητός ο Θεός! Αλλά θα νικήσωμεν ή θα παύσωμεν μεν ζώντες, αλλά θα έχωμε την παρήγορον ιδέαν, ότι εν τω κόσμω δεν αφήσαμε όπισθεν ημών δούλους Έλληνες».

Κουίζ ή μάλλον πρόβλημα.

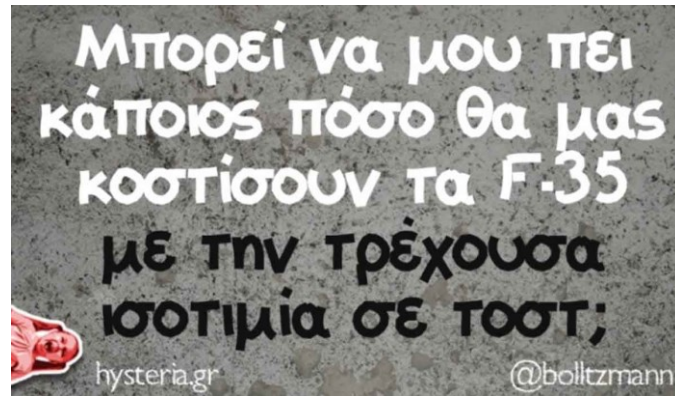
Ενώ λοιπόν οι αγωνιστές πολέμησαν και πολλοί έχασαν κάθε περιουσιακό στοιχείο τους διαθέτοντας τα πάντα για τον αγώνα, η Ελλάδα απελευθερώθηκε και μεγάλωσε φθάνοντας στα σημερινά όρια, τα οποία όλο και καταβάλουμε φιλότιμες προσπάθειες για να τα μικρύνουμε.

Πάντως υπάρχουν πολιτικοί και δημόσια πρόσωπα που πραγματικά φροντίζουν τον Έλληνα σε τούτη την δύσκολη εποχή που σύμφωνα με την κυβέρνηση η Ουκρανία και η κλιματική αλλαγή φταίνε για τα πάντα όλα.

Θυμόμαστε την αλήστου πολιτικής μνήμης συντρόφισσα κα Θεανώ Φωτίου η οποία, προκειμένου να αντιμετωπίσουμε την πείνα, συνέστησε να τρώμε ντομάτες γεμιστές, επειδή προφανώς θα θεωρούσε ότι το ρύζι είναι στουμποτικό και πίνοντας και δυό κανάτες, των δύο κιλών εκάστη, νερό θα φουσκώναμε και θα την κάναμε ταράτσα.

Ακολούθησε προσφάτως ο άνκορμαν ο οποίος δήλωσε ότι μια τετραμελής οικογένεια χορταίνει με τέσσερα τόστ, χωρίς όμως να διευκρινίσει αν τα τόστ θα είναι μόνο με τυρί ή και ζαμπόν.

Στον κ. Παυλόπουλο λοιπόν, θέτουμε το παρακάτω καίριο ερώτημα, που άπτεται βεβαίως της Εθνικής μας Άμυνας:

Νάμαστε πάντα καλά και ο καλός Θεός να μα φυλάει από μωλοπώλες. ...

Πηγή : <https://www.dimokratia.gr/apopseis/574865/oi-iroes-gia-tin-thriskeia-tin-patrida-kai-tin-oikogeneia/>